

Šiame numeryje skaitykite:

2 psl.

Gimtinė suteikia pavydėtinos stiprybės

Buvę pedagogai pasirinko ūkininkavimą

3 psl.

„Žemaitijos pieno“ produktai pristatyti Paryžiuje

Įmonės durys atviros perspektyviausiems

Sėkmingi šeštieji plaukimo akcijos metai

Kava ir MAGIJA – puikus derinys

4-6 psl.

Jiems kovas – neeilinių gimtadienių mėnuo

7 psl.

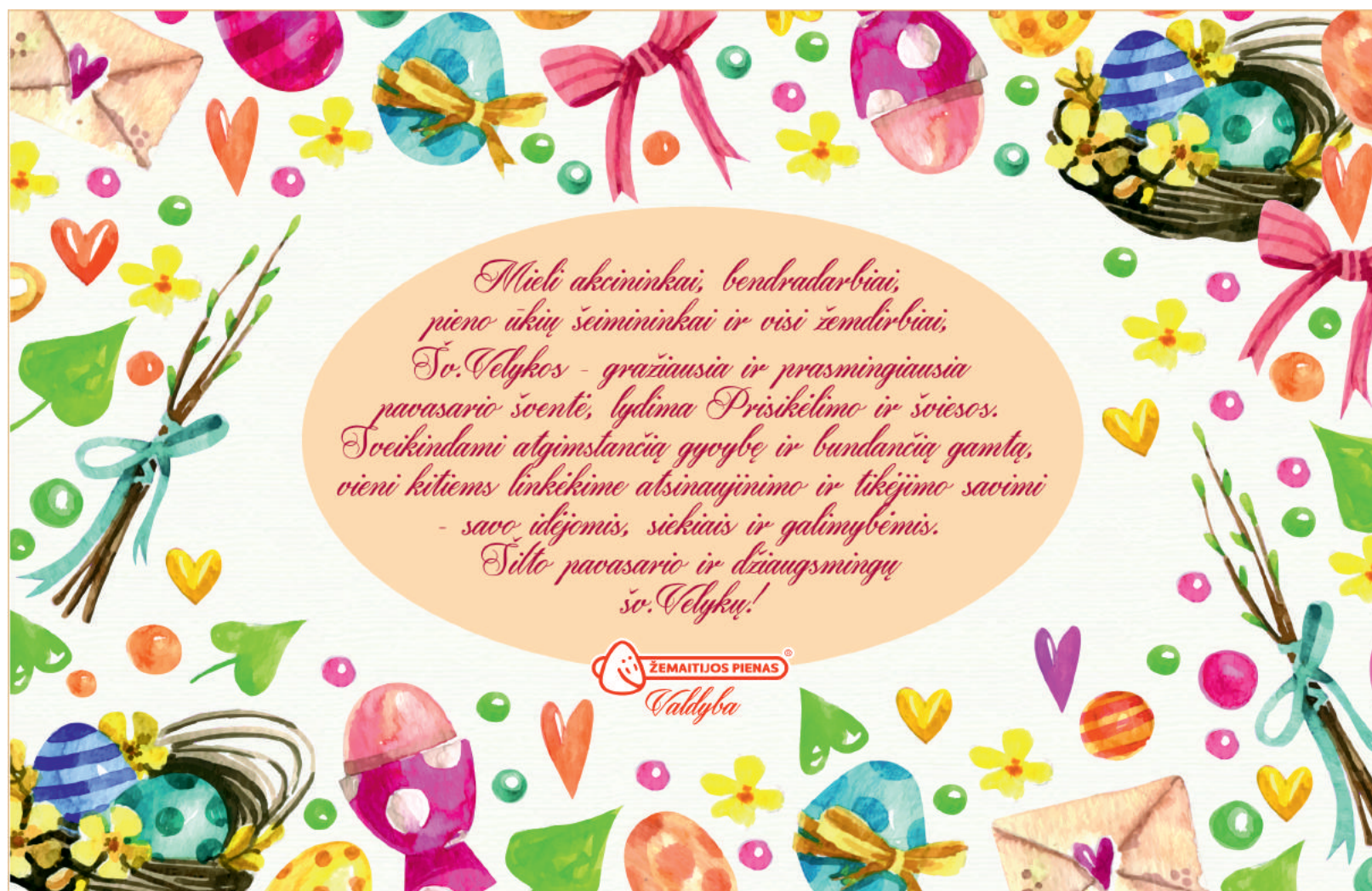
Kokią guoliavietę pasirinkti?

Karvių mastitą sukeliantys mikroorganizmai

Stresas dėl grupių perkrovimo. Kaip jo išvengti?

8 psl.

„Žemaitijos pieno“ valdyba sveikina

SVEIKINAME

geriausius vasario mėnesio ūkininkus pagal skirtingas superkamo pieno kiekio grupes

Pirmoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Oksana Adomavičienė – Pabalvės k., Tryškių sen., Telšių r.

Antroje grupėje

(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Adolfas Savickas – Eigirdžių k., Degaičių sen., Telšių r.

Trečioje grupėje

(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Žilvinas Oberauskas – Milaičių k., Eržvilko sen., Jurbarko r.

Ketvirtoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Jovita Mikalauskienė – Žemaičių Kalvarija, Plungės r.

Penktoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Vitoldas Norkus – Šiupilių k., Gruzdžių sen., Šiaulių r.

Geriausio ekologiško pieno gamintoja

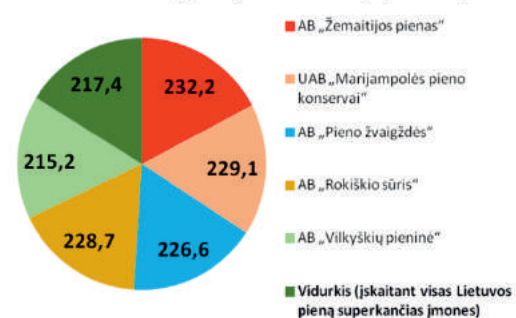
Karina Mikalauskienė – Kaušėnų k., Nausodžio sen., Plungės r.

Apie pieno sektoriaus būklę Europoje ir Lietuvoje

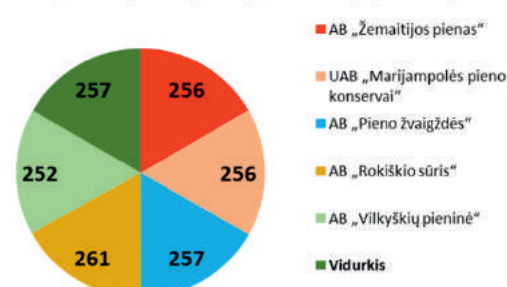
2016 m. vasario mėnesį Lietuvoje pieną supirko 69 įmonės
Informacija apie mokėtą pieno supirkimo kainą 2016 m. vasario mėnesį

Eil. Nr.	ES valstybė narė	PVM tarifai	
		pieno produktams, (%)	perkamam žaliaviniam pienui, (%)
1	2	3	4
1	Jungtinė Karalystė	0	0
2	Vokietija	7	7
3	Estija	20	20
4	Latvija	21	21
5	Lietuva	21	21
6	Lenkija	5 ir 8	5
7	Prancūzija	5,5	5,5
8	Italija (*standartinis 10%, o 8,8% kompensuoja valstybė)	4	*1,2
9	Nyderlandai (Olandija)	6	6

Vidutinė 2016 m. vasario mėn. įmonės mokėta kaina už natūralų pieną, be nuoskaitų (Eur už t)

Natūralaus pieno kaina 2016 m. vasario mėn. mokėta pieno gamintojams, parduodantiems daugiau kaip 40 t pieno per mėnesį, (Eur už t)

Gimtinė suteikia pavydėtinos stiprybės

Kovui baigiantis, penkiasdešimtas gimtadienis pasibeldė į ūkininko Albino Butikio, gyvenančio Telšių rajone, Kuršuose, duris. Čia jo tėviškė. O ir žmona Virginija — iš to paties krašto.

Algirdas Dačkevičius

Buvęs kolūkio agronomas Albinas ūkį paveldėjo mirus jo mamai Kazimierai. Oficiali savarankiško ūkio įregistravimo data — 2002-ųjų kovo 8-oji. Albinas užsiminė, jog ūkininkauja senelio valdose. Mamos tėvas Antanas Bielskis buvo garbus žmogus — anuomet vadovavo Luokės seniūnijai. Apie jo gerą širdį sklido gandas, jog klumpėtosios Lietuvos laikais, ga-

vo vietas. Plėtėsi ūkis, gimė ir augo vaikai. Sūnus Marijus, baigęs Vilniaus Gedimino technikos universitetą, darbuojasi „Telšių keliuose“. Laisvalaikį jis labai padeda tėvams. Dukros Loreta ir Viktorija — dar studentės. Pirmoji mokosi Vilniaus veterinarijos kolegijoje, o antroji — Kauno kolegijoje, kurią baigusi taps maisto saugos specialiste.

Šeima iš pradžių kūrėsi kolūkio pastatyname name, kurį įsigijo už pajus. Žinoma, šis statinys dabar

neatpažįstamas, nes rekonstruotas ir šeimininkų išpuoselėtas. rūpestingai prižiūrima aplinka, o pastatui jaukumo suteikia auksarankio meistro prakalbintos medinės kolonos. Gražiai sutvarkyta sodyba su jaukia pirtele, primenančia pavestą galingą žemaitišką kubilą, ne kartą įvertinta tarp gražiausiųjų, o šeimininkai pelnė seniūnijos vadovų pagarbą.

Fermą ūkininkavimo pradžioje Albinas irgi pirkė iš kolūkio. Dabar ji rekonstruota. Žinoma, ūkininkaujant daug pagelbėjo dalyvavimas Pieno ir Nitratų paramos programose, Žemės ūkio valdų modernizavimo programoje.

„Darbų neskirstomės: ir melžiamė karvutes, ir jas šeriamo drauge“, — pasakojo Albinas. Ūkyje technikos užtenka. O puikių pašarų gyvulėliams prišienauja su sūnumi Marijumi. Dar ir grūdinių kultūrų augina.

Ūkis dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje. „Gera ta tvarka ir verta joje dalyvauti. Žinoma, daugiau reikia įdėti savų lėšų, labiau rūpintis bandos sveikatingumu, subalansuoti pašarus, bet daugiau ir gauni“, — pasakojo Albinas. Pasak ūkininkų, darbuotis sąžiningai jiems tarsi į kraują įaugę nuo mažens. Kitaip ir negali būti. Juk pienas — toks produktas, kuris turi būti tiekiamas supirkeėjams su didžiule atsakomybe.

Šiuo metu Albinui šalia pienininkystės rūpesčių tenka ir techninių pavasario darbams paremontuoti. Butikiai ir su kaimynais puikiai

Virginija ir Albinas Butikiai.

sutaria. „Visi mums geri, o ypač nuoširdžiai bendraujame su Aleksu Vargaliu. Per 25-erius metus žodžio nesame perkeitę“, — pasakojo Albinas.

Virginija ir Albinas — visuomeniški žmonės. Tai nesunku pastebėti tvarkingai ant sienos sukabintuose padėkos raštuose. Čia netrūksta nuoširdžių žodžių Kuršų darbuotojams, jiems dėkoja ir Baltininkų kaimo bendruomenė už paramą renginiuose.

Albinas — iš tų žmonių, kurie dėl savo gyvenimo ir ūkio darbų niekuomet nedejuoja. Ir dar sportuoti spėja. Kartais su „Žemaitijos pieno“ komanda, kur žaidžia ir šios įmonės teisininkas Gintaras Keliauskas, varžybose sudalyvauja. Anksčiau Albinas buvo į svarmenų kilnojimo sportą pasinėręs. Mat kartu kaip specialistai viename kolūkyje dirbo su dideliu šios sporto šakos entuziastu Kęstučiu Kasparavičiumi. Apie iškovotas Albino pergalės liudija pagarbios vietose sukabinti medaliai ir išrikiuotos taurės bei kitokie prizai. Ir drauge su žmona Virginija stengiasi šiek tiek nuo darbų pabėgti. Buvo išvykę į Izraelį, Romą, net Maroką pasiekę.

„Kelionės — gera galimybė palyginti, kaip svetur gyvena žmonės. Malonu pastebėti, kad ir iš mūsų svetimšaliams, ypač dėl tvarkos, būtų ko pasimokyti“, —

pasakojo Albinas. Pasisukus kalbėti apie ateities planus, Albino veidas tarsi nušvito. „Važiuojam į mano tėviškę, kai ką pamatysite“, — nuoširdžiai ir mįslingai šypsodamasis porino ūkininkas.

Ir tikrai. Nuvykus į Albino gimtinę, pasitiko naujutėlaitė sodyba su garažais, akmeniniu rūsiu. „Visa tai iškilo per vienerius metus, o dirbome tik dviese“, — rodos, neįtikėtinus dalykus pasakojo Albinas. Bet spindinčios sutuoktinių akys kalbėjo už šeimininkus.

„Matyt, čia ledynmetis dosniai pristumdė akmenų, kur kastuvu žemėn besi — ten akmuo“, — pasakojo Albinas, atverdamas akmeninio rūsiu, sumūryto savo rankomis, duris. Kieme — jokio purvyno, nes jis išgrįstas trinkelėmis. Taip, kaip ir Kuršų gyvenvietėje. Tiesa, aną išpuoselėtą namą tėvai paliks sūnui Marijui, o patys neužilgo kraustysis į naujai rekonstruotąjį. Geriau būtų sakyti — naujai pastatytą, nes jame telikusios senosios gimtojo namo sienos.

„Tuštėja kaimai. Augome aštuoniese, o netoliese net 10 pusbrolių gyveno“, — mostelėjęs ranka į miškelio pusę, už tyvuliuojančio tvenkinio, pasakojo Albinas. Tačiau jį ir žmoną Virginiją Kuršų kraštas kelia tarsi ant sparnų. Kitąmet 30-ąją santuokos sukaktį švęsiantys Butikiai tikri entuziastai, palaimingai žvelgiantys į gyvenimą ir mokantys juo džiaugtis.

Albinas už sportinius pasiekimus yra pelnęs gausybę apdovanojimų.

vęs seniūnijai paskyrą — vienerių batų porą — ne sau pasiėmė ar saviškimas atidavė, o varganai moterėlei.

O kad dabar taip kilniai valdininkai elgtųsi, gal tada ir Lietuva po svetimus kraštus neišsivaikščirotų. Bet dažnai „dėl trupinio aukso, gardaus valgio šaukšto“ prarandama sąžinė.

Senelis ir žemės nemažai turėjo, tai reikėjo nuo Sibiro tremties slapstyti, o pokariu jį gelbėjo didelė tolerancija, nes naktį belsdavosi į trobos langą vieni, o rytui prašvitus įžengdavo kiti.

Albinas su žmona Virginija pradėjo ūkininkauti turėdami keletą karvučių. „Dvejatą davė vieni tėvai, dar tiek pat — kiti“, — šypsodamasi pasakojo jaunystėje Kauno žemės ūkio technikume žemėtvarkininkės profesiją įgijusi Virginija. Gyvenimas viską surikiavo į sa-

Albinas ir Virginija naujai atgimusioje ir savo rankomis išgražintoje tėviškėje.

Buvę pedagogai pasirinko ūkininkavimą

Snieguolė ir Kostas Baranauskai — buvę mokytojai, abu fizikos specialistai, o šiuo metu sėkmingai ūkininkauja.

Į Telšių rajono Ryškėnų seniūnijos Brazdeikių kaimą, kur gyvena Snieguolės tėvai, Baranauskai atvyko 2013-ųjų rudenį.

Snieguolės mama Irena Preibienė, turinti buhalterės ekonomistės profesiją, pasakojo, kad šioje vietoje yra gyvenę jos vyro tėvai, auginę net septynetą vaikų. Irenai teko įvairiose darbovietėse buhalteriauti, bet visuomet, kur begyventų, karvutės neatsisakė.

O kurtis Brazdeikių kaime buvo labai nelengva. Ir tą 6 hektarų žė-

mės lopinėlių, paveldėtą iš senelių, kol įsiteisino, „kryžiaus kelius“ turėjo nueiti. Mat žemėtvarkininkai biurokratai sudarė įvairiausių kliuvinių, atrado būtų ir nebūtų priežasčių vilkinti.

Bet Irena ir Jonas Preibiai — tikri žemaičiai. Lengvai nepasidavė ir kantriai kūrėsi. Emė žemės ir pagal Valstiečio ūkio įstatymą. Pradėjo ūkininkauti nuo 1994-ųjų. Kadangi gamtinės sąlygos palankios, Preibiai įkūrė ekologinį ūkį. Vieni pirmųjų Telšių rajone dalyvauja ir kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje. „Tai leidžia mums pasiekti kuo geresnės pieno kokybės, be to, dirbti geriau skatina gaunami iš „Žemaitijos pieno“ bendrovės priedai“, — sa-

kė Snieguolė. Žinant, kad pajamos iš pienininkystės — vienos iš pagrindinių, sąžiningai ūkininkauti — didžiausia motyvacija.

Snieguolė šeimoje — vienturtė. Baranauskai irgi užaugino tik vieną sūnų Vytautą, kuris gyvena Klaipėdoje, o vasarą per šienapjūtę skuba tėvams į pagalbą.

Aplink sodybą gamta graži, bet žemė čia nelabai derlinga, pasak Snieguolės mamos Irenos, — bebrynai ir kemsynai, dar ir lapės įsisuka į vištų pulkelį.

„Čia jau savo gyvenime trečiąją trobą statome“, — pasakojo Irena. Ji pasidžiaugė, kad į Brazdeikius sugrįžo dukra ir su vyru Kostu šauiniai ūkininkauja.

Snieguolė Baranauskienė su savo mama Irena Preibiene.

Įmonės durys atviros perspektyviausiems

Šių metų kovo 1-ąją Kauno technologijų universiteto suorganizuotame renginyje „Karjeros dienos 2016“ kartu su didžiausiomis ir pažangiausiomis Lietuvos įmonėmis dalyvavo ir „Žemaitijos pienas“.

Tai didžiausia Baltijos šalyse studentų ir įmonių atstovų karjeros kontaktų mugė. Joje žemaičių bendrovės Personalo skyriaus darbuotojai pristatė įmonę ir papasakojo studentams, kokių žinių ir gebėjimų iš jų tikimasi, norint prisijungti prie mūsų komandos. Tiek pirmo, tiek antro kurso studentai domėjosi, ką labiausiai profesinėje srityje vertėtų gilinti nuo pirmųjų mokslo metų, pageidavo kuo daugiau sužinoti apie mūsų specialistų darbo specifiką.

Mugėje pasakojome ne tik apie karjeros perspektyvas, bet ir didžiavomės mūsų kolektyvo darbuotojų sukurtais produktais, garsinančiais Žemaitiją ir Lietuvą pasaulyje, taip pat dovanojome studentams sąsiuvinius, rašiklius bei

vaišino sūriu DŽIUGAS. Didžiavomės, kad atstovaujame įmonei, kuri turi kuo pasigirti ir yra įdomi jauniems bei perspektyviems žmonėms.

„Žemaitijos pieno“ stendą gausiai lankė ne tik studentai, bet ir moksleiviai, taip pat darbo ieškantys asmenys. Daugiausiai sulaukta biochemijos, maisto technologijų, chemijos, finansų ir ekonomikos studijas pasirinkusių studentų. Nemažai jų domėjosi sezoninio darbo bei praktikos galimybėmis, aktyviai pildė anketas. Labiau apsispresdusieji paliko savo iš anksto parengtas CV. Studentai užpildė per 150 anketų, o pirmieji elektroniniai laiškai su CV mus pasiekė jau kitą dieną.

Iš kairės: personalo vadybininkė Jūratė Baltutienė, l.e.p. personalo ir teisės direktorė Edita Žulpaite, mokymų vadovė Egidija Kryževičienė, mokymų vadybininkė Kristina Sutkienė.

„Žemaitijos pieno“ produktai pristatyti Paryžiuje

Kovo 9 dieną Lietuvos ambasada Prancūzijoje kartu su „Žemaitijos pieno“ įmonės atstovėmis Neringa Greičiute ir Gintare Novikaite surengė kietojo sūrio DŽIUGAS ir kitų šios įmonės produktų: plėšomų sūrio dešrelių PIK-NIK, rūkyto sūrio užkandžio MILDĖ, glaistytų varškės sūrelių MAGIJA, kefyro gėrimų KEFIR COCTAIL pristatymą bei degustaciją.

Jau trečius metus iš eilės organizuojamame renginyje dalyvavo specializuotų sūrių parduotuvių savininkai, darbuotojai, pieno produktų distributoriai, „Carrefour“ parduotuvių atstovai ir sūrių žinovai, kuriems pristatytos

„Žemaitijos pieno“ įmonės gaminių produktų naujovės bei pasiūlyta išbandyti naujus skonius derinius.

Lietuviško sūrio DŽIUGAS galima įsigyti didžiausiame Prancūzijos prekybos tinkle „Carrefour“, jo in-

ternetinėje parduotuvėje OOSHOP, prestižinėje Payžiaus parduotuvėje „Bon Marche Epicerie Fin“ bei specializuotose sūrių parduotuvėse „Androuet“, „La Fromagerie de Paris“, „Fromagerie Beaufils“ ir daugelyje kitų.

Sėkmingi šeštieji plaukimo akcijos metai

Jau šešti metai „Žemaitijos pienas“, Telšių rajono savivaldybė ir „Ateities“ pagrindinė mokykla vykdo unikalią mūsų šalyje socialinę akciją – „Telšiuose antrą klasę baigi – plaukti moki!“.

2015-2016 mokslo metai – antrieji antrą kartą pasirašytos trisialės bendradarbiavimo sutarties įgyvendinimo metai. Telšių rajono savivaldybės Švietimo, kultūros, sporto ir jaunimo reikalų skyriui organizuojant mokinių pavėžėjimą, socialinėje akcijoje sėkmingai dalyvauja visi Telšių rajono antrų klasių mokiniai. Nuo 2015 metų spalio 5 dienos iki 2016 metų sausio 19 dienos mokėsi plaukti 188 mokiniai iš 17 ugdymo įstaigų. Jie sėkmingai įgyvendino 24 valandų plaukimo programą ir sausį demonstravo gebėjimus ne tik treneriams, mokytojams, bet ir nemažam būriui tėvelių.

Parodomųjų plaukimų metu šventinę

nuotaiką kūrė atvykęs projekto linksmasis personažas Žirafa, kuris padėjo išrinkti geriausius plaukikus, pakviestus į finalinį plaukimą, vyksiantį gegužės mėnesio pabaigoje. Susirungti finaliniame plaukime dėl geriausio metų plaukiko titulo pakviesti 22 pirmojo pusmečio plaukimo dalyviai.

Visi mažieji plaukikai apdovanoti „Žemaitijos pieno“ pagamintais vardiniiais diplomais su nuotraukomis, taip pat PIK-NIK plėšomomis sūrio dešrelėmis.

Mokinius mokė plaukti ilgametę patirtį turintys plaukimo treneriai – Telšių „Ateities“ pagrindinės mokyklos kūno kultūros mokytojai Inga Zeniauskienė, Lilija Puodžiukaitienė ir Vytautas Mickus.

Kava ir MAGIJA – puikus derinys

Šiais metais aštuntąją kartą vykstančios Kavos kultūros dienos vasario 26-28 dieną pakvietė visus kavos gurmanus ir gero skonio mėgėjus atvykti į didžiausią išskirtinės kavos renginį Baltijos šalyse, kuris vyko prekybos ir laisvalaikio centre „Panorama“.

„Žemaitijos pieno“ atstovai Kavos dienos dalyvauja ne vienerius metus, nes kava ir glaistytas varškės sūrelis MAGIJA – puikus derinys. Vyko nuotaikingas MAGIJA desertų čempionatas. Jo dalyviai, ruošdami desertą prie kavos, vieną iš ingredientų turėjo rinktis MAGIJA sūrelį.

Džiugu, kad jau septintą kartą populiariausia preke Lietuvos didžiųjų prekybos tinklų pirkėjų įvertintas glaistytas varškės sūrelis MAGIJA Kavos kultūros dienos sulaukė ypatingai daug dėmesio ir lankytojų susižavėjimo.

Organizatoriai pasirūpino, kad renginio lankytojai galėtų nemokamai paragauti įvairiai paruoštų kavų iš viso pasaulio. Kavos kultūros dienos ekspertai dalinosi patarimais ir skonio atradimais. Visą savaitgalį buvo galima gėrėtis, kaip meistriškai pateikiama kava Baristų čempionate, talentais Piešimo pieno puta čempionate ir sužinoti, kokios savybės būtinos laimėti Kavos ragavimo čempionatą.

Laimėtojai važiuos atstovauti Lietuvai pasauliniuose čempionatuose, kurie vyks Šanchajuje ir Dubline. „Labai didelis laimėjimas, kad

per šiuos metus kavos kultūra Lietuvoje pasiekė pasaulinį lygį, galime didžiuotis kokybiška ir šviežia lietuviška kava, šiuolaikiškomis kavinėmis, didele pasirinkimo įvairove pagal skonį ir pomėgius, – sakė Lietuvos ypatingos kavos asociacijos prezidentas Darius Vėželis. – Džiaugiuosi, kad mūsų pavyzdžio įkvėpti šiemet pirmąjį Kavos ruošimo čempionatą surengė kaimynai latviai ir baltarusiai.“

Jau tampa gražia tradicija, kad Kavos kultūros dienų balsu ir veidu tampa menininkė, laidų ir renginių vedėja Nomeda Marčėnaitė. Visi žinome, kaip svarbu tinkamas puodelis kavai, tad kartu su Nomeda šiemet buvo galima tokį sau nusipiešti.

Jie švenčia neeilinį gimtadienį!

Kovo mėnesį neeilinių gimtadienių sukaktis ir jubiliejus šventė devyni ūkininkai, pieną tiekiantys „Žemaitijos pienui“.

50 metų jubiliejai sukako **Snieguolei Baranauskienei** iš Telšių rajono Ryškėnų seniūnijos Brazdeikių kaimo; **Vaclovui Dromantui** iš Šilutės rajono Saugų seniūnijos Miestalių kaimo; **Albinui Butikiui** iš Telšių rajono Luokės seniūnijos Kuršų kaimo; **Juozui Brazdeikiui**, gyvenančiam Skuodo rajone, Barstyčiuose; **Raimundui Jančiauskiui**, gyvenančiam Telšių rajono Žarėnų seniūnijos Vismaldų kaime ir **Arūnui Andrijauskui** iš Telšių rajono Žarėnų seniūnijos Kereliškės kaimo.

60 metų gimtadienį pasitiko Plungės rajono Nausodžio seniūnijos Varkalių kaimo ūkininkė **Adolfina Lukauskienė** ir Pagėgių savivaldybės Stoniškių seniūnijos Rukų kaimo ūkininkas **Vytautas Stanišauskas**.

70 metų sukaktį atšventė **Danutė Sragauskienė**, gyvenanti Plungės rajone, Babrungo seniūnijoje, Jovaišiškės kaime.

Jų pasveikinti atvyko Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Baniene, „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkai Jurgita Zaboraitė, Petras Kulvietis, Jolanta Lekienė, Valdas Adomuskas, Karolina Gečaitė.

Veiklūs žarėniškiai visur suspėja

Auksė ir Arūnas Andrijauskai — iš Telšių krašto. Be to, ir tėviškės jų netoliese: žmonos — Luokėje, o vyro — Baltininkuose.

Auksė pagal profesiją — pedagogė, o Arūnas — agronomas. Sutuoktiniai savarankiškai pradėjo ūkininkauti nuo 1990-ųjų, mat buvusiam Žarėnų tarybiniame ūkyje pavyko nusipirkti Kereliškės fermas. Daug rūpesčių kėlė ne tik ūkinių pastatų rekonstrukcija, bet ir įkurtuvės buvusiuose Derkintų bendrabučiuose. Buvo ką veikti statybininkams, be to, nustebino užteršta įvairiausiomis šiukšlėmis aplinka. Kol viską iškuopė, sutuoktiniai nemažai vargo.

Patys dirbo neskaičiuodami va-

landų, „lindo bankams į kišenę“, imdami paskolas, finansinės paramos suteikė ir „Žemaitijos pieno“ bendrovė. Daug lėšų išleista plečiant bandą, bet palengva pradėjo indėliai atsipirkti.

Dabar galima pasidžiaugti puikiu ekologiniu pienininkystės ūkiu, kuriame įdiegta kasdienio pieno mėginių atrinkimo tvarka.

„Savo ūkyje sukūrėme šešetą darbo vietų. Esame patenkinti, kad žmonės sugeba savarankiškai gerai tvarkytis“, — paskojo Auksė ir Arūnas. Arūnas pastebė-

jo, kad jų ūkyje visuomet dirbama sąžiningai ir atsakingai, kad iš tiekiamo pieno „Žemaitijos pieno“ bendrovė galėtų pagaminti kuo geresnių produktų.

Darbai ir gyvenimas grūdino šeimą. Gausėjo rūpesčių ūkyje, gausėjo ir šeima. Šiandien Andrijauskai džiaugiasi puikiomis atžalomis. Dvi dukros jau suaugusios ir pasirinko medikų profesijas: Kornelija — reabilitologė, o Odilija — odontologė.

(Nukelta į 6 psl.)

Auksė ir Arūnas Andrijauskai.

Drauge — nuo pirmos klasės

Raimundas Jančiauskis.

Ritos ir Raimundo Jančiauskių gyvenime — daug gražių likimo padovanotų akimirkų. Sutuoktiniai kartu žengė į Žarėnų mokyklos pirmą klasę, kartu kovo mėnesį — Raimundas viduryje, o Rita — pabaigoje — atšventė auksinius gimtadienio jubiliejus.

Iš pradžių jauna šeima kūrėsi uošvijoje. Raimundas dirbo melioracijoje. Kiek vėliau jo akys nukrypo į tėviškę — Telšių rajono Vismaldų kaimą, kur gyveno ir ūkininkavo tėvai.

„Pirmiausiai iškasiau tvenkinį, vėliau pastačiau pavėsinę, o galiausiai ir gyvenamasis namas iškilo“, — šypsodamasis pasakojo Raimundas.

Nuo mažų dienų Raimundas buvo darbštus, padėdavo tėveliui,

dirbusiam gyvulininkystės fermose. Šalimais gyvenantys tėvai ilgą laiką, abu gerokai perkopę 80-mečius ir artėjantys link 90-ųjų. Raimundas augo gausioje šeimoje: su trimis broliais ir seserimi, bet žemės ūkis jį patraukė vienintelį.

Rita ir Raimundas turi trejetą atžalų. Dukra Giedrė darbuojasi Telšių apskrities policijos komisarijate. Ji yra ir jaunoji ūkininkė. Jos sesuo Simona įsikūrė Klaipėdoje, kur dirba gamtosaugininke.

(Nukelta į 6 psl.)

Drąsiai ir sumaniai taiko naujoves

Jovaišiškės kaimas glaudžiasi visai šalia Plungės. Būtent šiame mieste, iki įkuriant pienininkystės ūkį, ir gyveno Sragauskų šeima.

Danutė ir Antanas Sragauskai mėgsta pakeliauti.

Danutė kurį laiką dirbo kolūkyje, taip pat su vyru Antanu statė gyvenamąjį namą. Sragauskai Plungės rajone buvo vieni iš pirmųjų, įkūrę pienininkystės ūkį, kuris šiuo metu skaičiuoja jau 30 metų.

Ūkininkai visą laiką pieną tiekia tik „Žemaitijos pieno“ bendrovei. Puoselėjant ir plečiant pienininkystės ūkį, Sragauskams ne kartą teko priimti sprendimus, dėl kurių anuomet ne vienas ūkininkas būtų sudvejojęs — pirmieji fermoje išbandė palaidą gyvulių laikymą, o kad nepatirtų traumų, nuragino savo karvutes, kas kitiems tuomet atrodė ganėtinai neįprastas dalykas. O ir šalto karvių laikymo tvartą įrengė ko ne pirmieji rajone. Prieš imdamiesi naujų sumanymų įgyvendinimo, ūkininkai lankėsi Prancūzijos, Danijos, Olandijos ūkiuose, kur pasisėmė patirties, susipažino su tenykščių pienininkystės ūkių naujovėmis, o daugumą jų pritaikė savo ūkyje.

Ūkininkai sėkmingai įgyvendino

ES remiamas Pieno ir Nitratų direktyvų programas. Visą techniką įsigijo savo pastangomis.

Gražioje šeimoje užaugo dvejetas atžalų. Sūnus Gintas ūkininkauja su tėveliais. Vaikinas itin sumaniai prižiūri techniką. Dukra Jurgita taip pat dažnai apsilanko. Jos šeimoje auga mažoji — vos trijų mėnesių — Paula ir dvejų metų Davidas. Tai labai aktyvus vaikas — tarp jo žaislų būtų galima surasti, ko gero, visus įmanomus traktorių modelius, o ir į senelio traktorių noriai įsiropštų bei miegai pasivažinėti. „Turbūt auga būsimasis mechanikas“, — šypsodamasi pasakojo Davido mama Jurgita.

Ūkininkai mėgsta pakeliauti, yra apkanę ne vieną šalį, bet pastaruju metu geriausią poilsį atranda Lietuvos pajūryje. Jie džiaugiasi ne tik išpuoselėtu, daug iššūkių patyrusiu ūkiu, bet ir artimaisiais — juk vaikai pagrindiniai pagalbininkai.

Sąžiningas ūkininkavimas — svarbiausia

Vida ir Vaclovas Dromantai — iš tų ūkininkų, kurie nuo pat pieno ūkio sukūrimo pradžios dirba puikiai suvokdami, jog tik sąžininga partnerystė su pieno perdirbimo įmone „Žemaitijos pienui“ gali pasitarnauti abiem pusėms. Šiai bendrovei ūkis pieną tiekia apie 10 metų.

Neveltui tradicinėse šventėse Klaipėdoje, kur sukviečiami geriausi ir „Žemaitijos pieno“ bendrovei lojaliausi ūkininkai, Dromantai pelno puikių įvertinimų. Net du kartus ūkis buvo nominuotas tarp geriausiųjų pagal visus vertinimo kriterijus, o vieną kartą — už aukštą pieno kokybę.

Dromantai užaugino dvejetą atžalų. Dukra Reda įsikūrė Jungtinėje Karalystėje. Ten močiutė buvo nuvykusi aplankyti anūkių Beno ir Matėjos. Ypač pastaroji ilgisi Lietuvos ir užsienio mažosioms draugėms pasakoja: „Kad jūs žinotumėt, kiek Lietuvoje yra vietos žaisti — net visa ferma, tai ne uždaras kiemas“.

(Nukelta į 6 psl.)

Vida ir Vaclovas Dromantai.

I gyvenimą žvelgia plačiu žvilgsniu

Vytautas Stanišauskas ne tik ūkininkauja, bet ir Stoniškių pagrindinėje mokykloje moko vaikus.

„Tiek tų pamokų ir belikę, tik dvejetą dienų per savaitę dėstau savo dalyką“, — sako Vytautas.

Jis mokykloje — vienas pedagogas tarp moterų, todėl Kovo 8-ąją gėles dalino net išsijusęs.

Vytautas yra baigęs tuometį Kazio Preikšo (dabar Šiaulių universitetas) pedagoginį institutą, kur įgijo piešimo, braižybos ir darbų

mokytojo specialybę. Vyr. mokytojas yra dirbęs ir Pagėgių švietimo skyriuje.

Nuo mažumės Vytautas neskirs-tė darbo į juodą ar baltą. Jo tėveliai dirbo anuomečiame Stoniškių tarybiniame ūkyje gyvulininkystės fermoje, tai jiems pagelbėdavo ir vaikai. Šeimoje augo du broliai ir dvi sesės.

Žemdirbiška prigimtis ūkininkauti patraukė ne vien Vytautą. Ūkininkauja ir jo brolis Kęstutis bei sesuo Zita. Pastaroji, kaip ir Vy-

tautas, pieną tiekia „Žemaitijos pieno“ bendrovei.

Vytauto žmona Jūratė kolūkių gyvavimo laikais dirbo Stoniškiuose vyr. buhalterė. Šiuo metu jai didžiausias rūpestis — prižiūrėti nemažą piendavių bandą, kad būtų melžiamas geros kokybės pienas.

Stanišauskai džiaugiasi dviem išaugintais sūnais Gvidu ir Ignu, be kurių paramos būtų labai sunku išsiversti.

(Nukelta į 6 psl.)

Vytautas Stanišauskas išsaugojo pirmąjį savo tapybos darbą.

Džiugina darbštūs vaikai

Adolfinos ir Vytauto Lukauskų kruopščiai puoselėjamas pienininkystės ūkis įkurtas sutuoktinio tėviškėje, Kleipščių kaime, Plungės rajone.

Vytautą su būsimąja žmona su pažindino jo sesuo Aldona, mat ji anuomet su Adolfina studijavo buhalterinę apskaitą Klaipėdoje. Sukūrę šeimą, Lukauskai kurį laiką gyveno Prūsalių kaime, Šiauliuose, vėliau — Varkalių kaime.

(Nukelta į 6 psl.)

Adolfina ir Vytautas Lukauskai.

Likimus sujungė mokyklinis laiškas

Iki pradėdamas ūkininkauti, Juozas kurį laiką dirbo Barstyčių ir Puokės kolūkiuose traktorininku. Įgyta patirtis praverčia ir šiandien — nuosavo ūkio techniką kuo puikiau prižiūri ir remontuoja pats ūkininkas.

Su Birute Juozas pažįstamas, galima sakyti, nuo šeštos klasės. Anuomet buvo gan paplitęs susirašinėjimas tarp įvairiausių Lietuvos kampeliuose esančių mokyklų mokinių. Taip iš Žemaičių Kalvarijos Birutės rašytas laiškas pasiekė tuomet šeštoje klasėje besimokantį Juozą. Užsimezgė graži draugystė, kuri, bėgant metams, nenutruko, o likimui lėmus — susikūrė graži ir tvirta šeima. Joje užaugo du vaikai. Dukra Donata šiuo metu dirba svečioje šalyje. Sūnus Marius, atlikęs tarnybą Lietuvos kariuomenėje, gyvena su tėveliais ir kartu dirba šeimos ūkyje. Vyrai pluša prie įvairiausių ūkio darbų, o Birutė — nepakeičiama melžiant piendaves.

(Nukelta į 6 psl.)

Juozas ir Birutė Brazdeikiai beveik prieš 20 metų iš Barsstyčių gyvenvietės atsikėlė į Laumių kaimą (Skuodo r.). Šeima savo sumanumo ir užsispyrimo dėka visai greta sutuoktinio tėviškės įkūrė pienininkystės ūkį.

Birutė ir Juozas Brazdeikiai.

Velykinė dovana imonei — vartotojų pripažinimas

LPJA konkursas „Populiariausia prekė“ rengiamas jau septintus metus iš eilės. Šiemet nugalėtojai paskelbti 48-iose kategorijose. Jame dalyvavo 34 tiekėjai ir gamintojai. Nugalėtojai išrinkti pagal vartotojų pasirinkimą — didžiausius pardavimus 2015 metais.

Džiugu, kad net keturis „Žemaitijos pieno“ bendrovėje gaminamus produktus pirkėjai pripažino populiariausiais Lietuvoje. Tai tarkuotas kietasis sūris DŽIUGAS, vanilinis varškės sūrelis MAGIJA, ŽEMAITIJOS pusriebė varškė, PIK-NIK plėšomos sūrio dešrelės.

Taip pat renginyje apdovanoti tie-

kėjai už išskirtinius nuopelnus 2015-aisiais. Tarp jų — „Metų partnerių“ nominuotas „Žemaitijos pienas“.

Kietajam sūriui DŽIUGAS jau penktus metus iš eilės prekybos centrų lentynose neprilygsta kiti kietieji sūriai. Populiariausiu pripažintas šįkart tarkuotas, 100 g pakuotėje. Prieš tai ketverius metus pirkėjai

rinkosi sūrį DŽIUGAS Mild. Pirkėjus traukia sūrio DŽIUGAS puikus skonis ir kokybė, derinama su originaliu ir praktišku pateikimu. Sūrininkai pastebėjo, kad sūrio DŽIUGAS paklausa Lietuvoje kasmet didėja, o pirkėjai tampa vis ištikimesni savo krašto produkcijai.

Vanilinis varškės sūrelis MAGIJA savo kolekciją papuošė septintuoju konkurso „Populiariausia prekė“ aukso medaliu. Visi varškės sūreliai MAGIJA purūs ir tirpsta burnoje, nes gaminami pagal patentuotą purios varškės technologiją. MAGIJA pelnytai vertinama dėl puikios sudėties — varškė sūreliuose sudaro net 84,5 procento, o pienas tampa puria varške be jokių maisto priedų — tirštiklių, stabilizatorių, konservantų.

PIK-NIK plėšomos sūrio dešrelės populiariausios prekės titulą pelno antrą kartą. Šį sveiką ir gardų užkandį pamėgo ir maži, ir suaugusieji, ir nepriklausomai nuo amžiaus, jaučia malonumą žaismin-

gai jį plėšdami ir valgydami. PIK-NIK sūrio dešrelės gaminamos iš aukščiausios kokybės pieno, be konservantų ir sintetinių dažiklių, turtingos vitaminais, mineralinėmis medžiagomis, baltymais. Viena sūrio dešrelė prilygsta vienai stiklinei pieno, joje yra 20 proc. kalcio paros normos.

ŽEMAITIJOS pusriebę varškę populiariausia preke vartotojai pripažino jau trečiąkart. Ši varškė gaminama tik iš aukščiausios kokybės pieno, kuriam keliama labai griežti reikalavimai. Varškė minkšta, grūdėta, puikaus naminės varškės skonio. Varškė gaminama nuo pat įmonės įkūrimo 1924 metais ir iki šių dienų išsaugojo geriausias gamintojo tradicijas.

Dėkodami vartotojams, kad renkas mūsų gaminamus produktus, sveikiname juos su šv. Velykomis. Šie laimėjimai — geriausia paskata dirbti ir džiuginti savo klientus kokybe bei naujovėmis ateityje.

Iš kairės: Aušra Išarienė, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Maisto skyriaus vedėja-valstybinė maisto produktų inspektorė; „Žemaitijos pieno“ darbuotojos Diana Samuilytė; Loreta Lukšienė, Irma Gečaitė; dr. Feliksas Petrauskas, Vartotojų teisių apsaugos tarnybos direktorius; Laurynas Vilimas, Lietuvos prekybos įmonių asociacijos vykdytysis direktorius; Raminta Stanaitytė-Cesnuliene, renginio vedėja.

Džiugina darbštūs vaikai

(Atkelta iš 5 psl.)

Ten likusioje sodyboje šiuo metu gyvena ūkininkų dukra Vilma su vyru Augenijumi, kurių šeimoje auka anūkėliai Simas ir Karolina. Kita dukra Kristina su vyru Andriumi įsikūrė Vilniuje. Gabi mergina yra baigusi dvi aukštąsias mokyklas, gyvenusi net keliose šalyse, todėl moka ne vieną kalbą. „Manau, susikalbėtų ir kinų kalba“, – porino Vytautas. Jauniausioji Monika jau antrus metus studijuoja Lietuvos sveikatos mokslų universitete. Sūnus Laimonas

su žmona Asta gyvena kartu su tėveliais. Jų šeimoje augantys leva ir Tadas džiugina senelius kiekvieną dieną.

Adolfina ir Vytautas kasdienių darbų sukury retai atranda laiko pramogoms. Tačiau vyras niekada nepraleidžia progos pame-džioti, o žmona mielai pažiūri įdomesnį filmą. Esant galimybei, ūkininkai pakeliauja – lankėsi Vokietijoje, Švedijoje, Estijoje, poilsia-vo Druskininkuose. Netrukus Adolfinos gražios gimtadienio sukakties proga sutuoktiniai išvyks kiek pailsėti į Egiptą, ūkio priežiūrą patikėdami savo darbštiems vai-

Likimus sujungė mokyklinis laiškas

(Atkelta iš 5 psl.)

Juozas rūpestingas tėvas, vyras ir darbštus ūkininkas, nestokojantis dėmesio ir gerumo kiekvienam. Birutė šypsodamasi pasakojo, kad sutuoktinis mėgsta skanėstais pavaišinti ne tik šunelių, bet nevengia kartais ir karvučių palepinti. Ūkininkai džiaugiasi renovuoja-

mu namu, puikiai prižiūrima sodybos aplinka, o ypač įrengta modernia pirtele.

Kaip ir daugumai pienininkystės ūkių savininkų, sutuoktiniams nelieka daug laiko pramogoms ar kelionėms, tačiau dar ir šiandien jie prisimena Latvijoje aplanky-tą itin modernų pienininkystės ūkį, o ir į Palangą nuvyksta ne tik Naujosius metus sutikti.

Dėl 2 procentų pajamų mokesčio sumos

Gerbiami bendrovės darbuotojai,

Primername, kad iki gegužės 1-osios 2 procentų Jūsų pernai sumokėta pajamų mokesčio suma Jūs galite paremti Lietuvos pieno ūkių asociaciją, kurios kolektyviniais nariais yra „Žemaitijos pieno“ įmonių grupės įmonės ir ūkininkai. Lėšos būtų skiriamos įmonių grupių darbuotojų, asociacijos narių ir kitų bendruomenės narių minimaliems socialiai priimtiniams poreikiams tenkinti, kvalifikacijai tobulinti, sveikatos priežiūrai užtikrinti, padėti nelaimės ar ligos atveju ir kt. Pernai tam skyrėme 6033 Eur. Iš jų skirta įmonių kolektyvams: „Žemaitijos pienui“ – 3207 Eur; „Nepriklausomai tyrimų laboratorijai“ – 146 Eur; „Šilutės Rambynui“ – 712 Eur, paramos akcijai, artėjant Rugsėjo 1-ajai – 1368 Eur, paramai ūkininkams – 600 Eur

Kur gauti prašymo blanką, ar galima jį užpildyti ranka?

Spaustuviniu būdu pagamintus prašymo blankus išduoda Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracija arba apskričių valstybinės mokesčių inspekcijos ir jų teritoriniai skyriai (toliau – AVMI). Blankai yra pildomi ranka. VMI prie FM interneto svetainėje www.vmi.lt skelbiama prašymo FR0512 forma, skirta pildyti kompiuteriniu būdu.

Ką privalo atlikti asmuo, norintis per pajamų mokestį suteikti paramą asociacijai?

Gyventojas, apsisprendęs per pajamų mokestį suteikti paramą Lietuvos pieno ūkių asociacijai, turi užpildyti nustatytos formos FR0512 prašymą (toliau – Prašymas), kurį gali pateikti VMI vienu iš kelių būdų: elektroniniu būdu, įteikiant tiesiogiai teritorinės VMI atsakingam darbuotojui arba išsiųsti paštu užklijuotame voke. Vokais ir pašto ženklais aprūpinsime nemokamai.

Prašyme gyventojas turi nurodyti savo vardą, pavardę, asmens kodą, nuolatinę gyvenamąją vietą (adresą) ir tokius duomenis apie paramos gavėją:

* teisės aktų nustatyta tvarka suteiktą juridinio asmens identifikacinį numerį (kodą);

* ataskaitinį mokestinį laikotarpį (2015 m.) ir paramos gavėjui prašomą pervesti pajamų mokesčio dalį procentais (iki 2 procentų).

Šiuos veiksmus gyventojas turi atlikti pasibaigus kalendoriniams metams iki kitų metų gegužės 1 dienos. Toks yra prašymo pateikimo galutinis terminas (pavyzdžiui, 2015 metų mokestinio laikotarpio – iki 2016-05-02).

Lietuvos pieno ūkių asociacijos rekvizitai: įmonės kodas 180878484, buveinės adresas: Luokės g. 73, Telšiuose. Telefonai pasiteirauti: (8~444) 22219 (Renata), (8~610) 08187 (Rigilda).

Skiriantysis 2 proc. sumokėtos savo pajamų mokesčio sumos „neparanda nė cento“, tačiau savo geros valios dėka paramia bendruomenės narius, kuriems ši parama labiausiai reikalinga.

Tik su Jūsų pagalba mes galime nuveikti daugiau.

Iš anksto dėkojame.

LPŪA valdyba

Sąžiningas ūkininkavimas – svarbiausia

(Atkelta iš 4 psl.)

Sūnaus Manto, įsikūrusio Šilutėje, šeimoje – taip pat dvejetas vaikučių – Domas ir Viltė.

Dromantams – vieniems iš didžiausių ūkininkų šiame krašte – yra ko veikti. Vidai karves padeda melžti melžėja, o prie šienapjūtės reikia pagalbininkų samdyti. Šienauti pradedama gegužės pabaigoje, tai vėliau užauga gero atolo.

Dromantai jau senokai dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje ir yra labai patenkinti. „Operatyvus pieno kokybinių rodiklių sužinojimas leidžia greitai sureaguoti, jeigu atsiranda nenumatytų problemų. Visuomet melžiame atsakingai, todėl ir tyrimų rezultatai tik džiugina“, – sakė Vida. Žinoma, svarbi ir finansinė paskata, už kokybišką pieną gaunant priedus iš „Žemaitijos pieno“.

Vasarą karvutės ganomos ganykloje, o melžti parvaromos į tvartą. „Melžiant mėgstame klausytis muzikos, o ir žinios praverčia, kas žino, gal ir karvutėms geros melodijos – į sveikatą“, – šypsodamasi kalbėjo Vida.

Vaclovui nuo darbymečio kartais atsiranda viena kita valandėlė pažvejoti, buvo ir Švedijon nuvykęs meškerę užmesti.

Trisdešimt dvejus metus drauge gyvenantys Vida ir Vaclovas vienas kitą supranta iš pusės žodžio ir šauniai darbuojasi daug nedejuodami.

Į gyvenimą žvelgia plačiu žvilgsniu

(Atkelta iš 5 psl.)

Ypač jie gerai tvarkosi technikos ūkyje ir nudirba visus žemdirbiškus darbus bei priruošia kokybiškų pašarų. Stanišauskai dalyvavo europinėse paramos programose. Tai leido įsigyti pieno ūkiui technikos ir įrangos.

Ūkį šefuojanti „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Karolina Gečaitė pastebėjo, kad Stanišauskų pieno ūkį verta pagirti už puikų tiekiamo pieno sezoniskumą. Išlaikyti tokį stabilų pieno pardavimo balansą įvairiais metų laikais ne dažnam pavyksta.

Vytautas, nors ir meniškos prigimties, puikiai išmano karvučių gydymo subtilybes. Tai jam ne kartą praverė. Jis yra pasireiškęs

ir kaip statybininkas. „Per vasaros atostogas padėjau pastatyti fermą. Iki šiol ji tebestovi“, – šypsodamasis pasakojo Vytautas.

Ir saviškį namą pagal sumanytą projektą norėjo statyti, bet architektai neleido.

Vytautas yra nupiešęs ne vieną paveikslą. Daugiausia juos išdovanojo, žinoma, nepamiršo ir savosios mokyklos. Mėgsta ir medį prakalbinti. Su pagalbininkais pastatė ažuolinį paminklą Tautos gynėjams. Visus jo darbus būtų sunkoka išvardinti.

Užmegzti ryšiai su Švedija praplėtė žemaičio veiklos geografiją. Gabeno įvairius baldus, medicininę įrangą, drabužius ir kita. Ypač gerai sutaria su Lietuvoje savo kilnumu pagarsėjusiu Tadu Girčiumi. Tuo pačiu, kuris pridedo neįgaliam Pagėgių savivaldybės vaikui įgyvendinti di-

džiausią svajonę dėl bioninės rankos. Kelionės į užsienį pas medikus, sudėtingiausios operacijos leido jaunam žmogui neprarasti vilties, o šiuo metu pirmajam Lietuvoje naudotis tokios rankos privalumais.

Labdara nesvetima ir Vytautui. Ne vienai vargstančiai šeimai yra padėjęs.

Vytautas turi pomėgį ir šunims. Daug jų yra turėjęs, bet jau aštuoneta metų nesiskiria su pačiu geriausiu draugu – rusų aviganiu Ariu. „Jis nepaprastai supratingas, ypač akylai stebi kiekvieną mano žingsnį, o fermoje pavaduoja vieną darbininką – padeda karves suvaryti“, – pasakojo Vytautas.

Metai lekia kaip vieselas, bet Vytautui jie nešė ir neša gyvenimišką pilnatvę, o platus žvilgsnis į gyvenimą yra tas variklis, kuris leidžia turiningai praleisti kiekvieną dieną.

Veiklūs žarėniškiai visur suspėja

(Atkelta iš 4 psl.)

Jų sesuo Gabija – „Džiugo“ gimnazijos dvyliktokė – galbūt irgi rinksis mediciną. Ketvirtoji sesutė Austėja – dar aštuntokė, o vienintelis sūnus Pijus – ketvirtokas. Beje, jis vienintelis linkęs į muziką. Prieš dvejetą metų dalyvavo „Dainų dainelės“ respublikiniame ture. „Galbūt į maniškę giminę linkęs, nes sesuo Vilma – operos solistė“, – šypsodamasi kalbėjo Auksė.

Tėtį Arūną labiau prie sporto traukia, bet tik kūną pamankštinti, kad neatitoltų nuo sveikos gyvensenos. Mėgsta su dukra Austėja ir krepšinį pažaisti.

Arūnas ne vienintelis iš savo artimųjų ūkininkauja. Degaičiuose tokiu keliu eina jo sesuo Dalia Kasparavičienė, o Auksės brolis Kęstutis Remėza prie Luokės irgi ūkininkauja.

Andrijauskų ūkis dalyvavo europinėse paramos programose, turi

laimėjimų „Metų ūkio“ konkurse, o 2015-aisiais žemdirbių šventėje Klaipėdoje, kur svečiavosi geriausi ir lojaliausi „Žemaitijos pieno“ bendrovei ūkininkai, laimėjo nominaciją „Už pasiektą didžiausią pažangą“.

Arūnas ne tik sėkmingai puoselėja pienininkystės ūkį, bet ir yra įkūręs individualią įmonę, kuri verčiasi durpių gavyba ir prekyba. Čia jis sukūrė žmonėms 13 darbo vietų. Vadinas, Andrijauskai kartu su pieno ūkiu kraštiečiams sukūrė apie 20 darbo vietų. Tai tikrai pagirtina.

Auksei reikėjo ir reikia irgi sukurti kaip vjurkui. Ji vienu metu net Žarėnų seniūnijai vadovavo. O dabar irgi yra ko veikti: rūpi ir pieno ūkis, ir durpyno reikalai. O kur dar šeima. „Rytą trejetą vaikų nulakinu į Telšius, kur jie mokosi, o vakare – parsivežu“, – pasakojo veikli moteris.

Nuo mažens tėviškėje ji išmo-

ko karvutes melžti rankomis. O ūkininkavimo pradžios vargai ją tik užgrūdino, bet vienas įvykis ypač giliai įstrigo. Daugelis, ko gero, prisimena 1995-ųjų sausio mėnesį praūžusį uraganą. Auksė pasakojo, kad tuo metu vyras buvo išvykęs, o jai reikėjo melžti karves. „Ėjau link fermos įsikibdama į gliuosnius. Pravėriau pastato duris ir išvydau atlekiantį nuplėštą didžiulį šiferio lakštą. Vos spėjau pasilenkti – skinte būtų nuskynęs. Negana to, radau karvę apsiverstavusią, o piendaves reikėjo melžti rankomis, nes elektra buvo dingusi. Grįžusi radau susėdusias ant palangių dukras ir iš nuobodulio ant užuolaidų bėpiešančias rutuliukus“, – savo gyvenimišką nuotykį pasakojo Auksė.

Moteris užsiminė, kad tik po 18 bendro gyvenimo metų jai su vyru pavyko išvykti ekskursijon į Egiptą. Dabar jau dažniau gali bent savaitėlę atsikvėpti.

Drauge – nuo pirmos klasės

(Atkelta iš 4 psl.)

Jaunėlis Emilis žingsniuoja į septintą klasę. Kas žino, gal iš jo ateityje išaugs ir ūkio paveldėtojas.

Ūkyje samdomi du darbininkai ir melžėja, bet Raimundas kasdien pats nepaleidžia „melžimo vadžių“: pats melžia ir rūpinasi pieno kokybe. Žmonai Ritai nere-

kia melžti, be to, ji turi pakankamai kitų rūpesčių – dirba seniūnijoje socialine darbuotoja.

Jančiauskų ūkis yra dalyvavęs konkurse „Metų ūkis“ ir laimėjęs pirmąją vietą. Raimundas ir dabar prisimena respublikinį geriausių žemdirbių pagerbimo renginį Kaune. Šeima kviečiama ir į „Žemaitijos pieno“ lojaliausių bend-

rovei ir geriausių pieno ūkių šeiminkų šventes Klaipėdoje. Ūkininkas – ir Lietuvos pieno ūkių asociacijos narys.

Ūkis dalyvavo europinėse paramos programose, įsigijo technikos ir melžimo įrangos, pasistatė naują fermą. Piendaves ganyti patogų, nes žemė aplink, o šienauti tenka nukakti už 7-8 kilometrų.

Kokią guoliavietę pasirinkti?

Kokią guoliavietę pasirinkti? Kurios guoliavietės yra pačios patogiausios karvėms? Kokie guoliaviečių pliusai ir minusai? Guoliavietės reikšmė karvės gyvenime yra žymiai svarbesnė nei manyta iki šiol. Turėdama pasirinkimą, karvė renkasi guoliavietę, kuri yra minkšta ir sausa.

Mindaugas Eidukaitis

Kuo daugiau laiko karvė joje praleidžia gulėdama, tuo daugiau pieno pagamina. Mums belieka užtikrinti guoliavietės higieną.

Kalbėsiu tik apie Lietuvos sąlygomis naudojamus ir populiariausius guoliaviečių tipus, tokius kaip: šiaudų guoliavietė, čiužinys (matracas), betonas ir guma.

Visų pirma, renkant guoliavietę, turi būti siekiama, kad karvei ant jos būtų patogų gulėti. Ne mažiau svarbu ir karvės kojų, nagų bei tešmens sveikatingumas.

Betoninė guoliavietė

Labai nepatogi karvėms ir darbuotojams — slidi guoliavietė. Deja, kartais Lietuvoje tenka rasti vis dar naudojamą šį guoliaviečių tipą. Vienintelis šios guoliavietės pliusas — pigus įrengimas, bet, kaip sakoma, „skūpas“ moka du kartus. Galiausiai ši guoliavietė tampa pačia brangiausia, nes labai padidėja karvių išbrokavimas dėl traumų ir galūnių susirgimų. Taipogi būna didelės karvių gydymo išlaidos dėl netinkamos guoliavietės.

Guminė guoliavietė

Kalbant apie gumines guoliavietes, turiu paminėti, kad jų yra keletas tipų, bet apskritai guminė guoliavietė nėra tai, ką rinktųsi karvė. Šios guoliavietės vienas iš minusų — nepralaidumas skysčiui. Netgi drįsčiau dalį guminių guoliaviečių prilyginti betono tipo guoliavietėms.

Šiaudų lova

Šiaudų lova yra tai, ką rinktųsi karvės. Visų pirma, jos tai padarytų dėl patogumo ir minkštumo. Visgi siūlyčiau nesirinkti šios guoliavietės tipo.

Šiaudų lovos didžiausias minu-

sas — jų imlumas darbui. Turėdami šiaudų lovas, kas dieną turėsite jas kreikti. Neužmirškite ir to, kad ką atnešate į tvartą vienokiu ar kitokiu būdu, turėsite tai iš tvarto ir išnešti. Jeigu kasdien atvežate po 2 rulus šiaudų, kasdien panašus kiekis iš tvarto turės būti pašalintas.

Čiužinys (matracas)

Čiužiniai — tai ką vertėtų rinkti karvių guoliavietėms. Renkantis svarbu atsižvelgti į tai, kad karvės čiužinys (matracas) būtų storas, t.y. daugiau nei 10 cm storio, ir pralaidus skysčiui.

Turėdami storus čiužinius (matracus), juos galite kreikti arba nekreikti. Karvių čiužiniai gaminami iš smulkintų padangų, poliesterio granulių ar kitų medžiagų, kuriose nesidaugina bakterijos. Taip pagerinsite ne tik karvių kojų sveikatingumą, bet ir sumažinsite tešmens užkrėtimo galimybę.

Kaip gaminami čiužiniai (matracai)?

Kaip minėjau, čiužinių viduje yra smulkinta guma arba poliesterio granulės. Šios granulės supilamos į rankoves (ilgus maišus), sujungtas po 3. Montavimo metu maišai dedami ant betono ir surišami tam, kad guoliavietė išlaikytų savo formą. Vėliau ištiesiamas viršutinis pralaidus skysčiui audeklas. Šis audeklas pritvirtinamas prie betono varžtais, užlenkiamas, stipriai įtemptas ir viršuje (prie karvių galvų) pritvirtinamas tais pačiais varžtais.

Karvių čiužinių ilgaamžiškumas siekia 10-15 metų palaudo laikymo tvartuose, prireikto laikymo tvartuose 5-7 metus. Atnaujinant čiužinius, klojamas naujas viršutinis audeklas, paliekant senąjį apačioje. (www.pienoukis.lt)

NEPRIKLAUSOMA TYRIMŲ LABORATORIJA

INDEPENDENT TESTING LABORATORY

Gerinant pieno kokybę, ypatingai svarbus veiksnys yra karvės sveikata. Vienas svarbiausių sveiko tešmens rodiklių — somatinių ląstelių skaičius (SLS tūkst./ml).

UAB „Nepriklausoma tyrimų laboratorija“ (UAB NTL) plečia atliekamų paslaugų sritį ir siūlo ūkių valdytojams bei kitiems suinteresuotiems asmenims pasinaudoti galimybe ištirti somatinių ląstelių skaičių žaliame karvių piene. Somatinių ląstelių skaičiaus tyrimas atliekamas naudojant matuoklį „Somascop“, dirbantį srauto citometrijos principu.

Konservuotus ir numeruotus pieno mėginius galima įduoti vairuotojams laborantams ar žaliavos pirkimo vadybininkams, kurie parveš mėginius į UAB NTL.

Paslaugos kaina 1 mėg. — 0,27 euro centai. Tyrimų rezultatai pagal pageidavimą bus perduodami atsakingam zonos vadybininkui, mėginis atvežusiam vairuotojui arba nurodytu telefono numeriu.

Karvių mastitą sukeliantys mikroorganizmai

Iš mastitu sergančių karvių pieno yra išskirta apie 150 įvairių mikroorganizmų. Mastitą sukeliantys mikroorganizmai skirstomi į kontaginius (užkrečiamuosius) ir aplinkos (oportunistus).

Dr. Danguolė Urbšienė

Kontaginiai mikroorganizmai: auksinis stafilokokas (Staphylococcus aureus), agalaktinis streptokokas (Streptococcus agalactiae), dysgalaktinis streptokokas (Streptococcus dysgalactiae) ir mikoplazmos, perduodamos nuo karvės karvei per užkrėstas pašluostes, melžėjų rankas, melžimo aparatus ar neatitinkančius reikalavimų melžimo įrenginius, stovėjimo vietose numelžus pirmąsias čiurkšles ir per švirkštus (mikoplazmos). Pagrindinis kontaginių mikroorganizmų šaltinis — užkrėstas tešmuo. Šių sukėlėjų sukeltas mastitas dažniausiai yra lėtinis ir slaptasis, bet su periodiniais klinikiniais epizodais.

Virulentiškiausias (patogeniškiausias) yra auksinis stafilokokas, kurio vos dešimties bakterijų pakanka, kad patektų į tešmenį, ir karvė jau gali susirgti tešmens uždegimu. Sukėlėjas greitai įsikverbia į tešmens audinius ir po šešių valandų jis jau randamas tešmens parenchimoje. Patekę į parenchimą nepalankiomis sąlygomis sukėlėjai sudaro mikropūlinukus. Nusilpus organizmui, iš šių inkapsuliuotų pūlinukų bakterijos vėl patenka į alveoles ir uždegimas atsinaujina. Šis sukėlėjas gali formuoti sienelių neturinčius darinius (bakterijų L formas). Todėl auksiniai stafilokokai gali būti atsparūs antibiotikams, kurie veikia būtent ląstelės sienelę (člaktaminai (penicilinai), aminoglikozidai ir kt.). Be to, kai kurie stafilokokai gamina ir išskiria medžiagas (fermentus), kurios trukdo antibiotikams juos sunaikinti.

Prie aplinkos mikroorganizmų priskiriamos E. coli, Klebsiella, Enterobacter, Citrobacter genčių bak-

terijos, tešmens streptokokai (Streptococcus uberis). Jų šaltinis yra aplinka, kurioje laikomos karvės (pavyzdžiui, gulėjimo vieta, mėšlas, dirvožemis). Šiais patogenais karvė gali iš naujo užsikrėsti melžiant, bet dažniausiai užsikrėčia tarp melžimų. Pavienius susirgimus gali sukelti pseudomonos ir kiti retai pasitaikantys mikroorganizmai. Aplinkos mikroorganizmai sukelia tešmens uždegimą, kai jų labai padaugėja karvės aplinkoje arba kai karvė dėl minėtų priežasčių nusilpsta.

Pradedant mastitu sergančių karvių gydymą, pirmiausia labai svarbu nustatyti priežastį, kodėl karvės serga tešmens uždegimu, t.y. patikrinti melžimo įrangos darbą, melžiklių būklę, įvertinti melžimo higieną, laikymo sąlygas ir guoliavietes, karvių mitybą ir kitus aplinkos veiksnius. Siekiant nustatyti, koks mikroorganizmas sukėlė tešmens uždegimą, dar prieš gydymą reikia paimti pieno mėginius mikrobiologiniam tyrimui. Gavus tyrimų rezultatus, būtina pasitarti su veterinarijos gydytoju, kuris gydymo būdas gali būti pats efektyviausias (ar pakanka gydymo homeopatiniais vaistais, ar geriau taikyti homeopatiją ir gydymą antibiotikais kartu, ar jau tinka gydymas tik antibiotikais). Homeopatiniai preparatai mažiau efektyvūs, jei tešmens uždegimą sukelia auksinis stafilokokas ar agalaktinis streptokokas, tačiau jie efektyvesni įveikiant kitus sukėlėjus. Svarbu pažymėti, kad žinant kokias grupes (kontaginių mikroorganizmų ar aplinkos) priklauso pieno mėginiuose vyraujantys mikroorganizmai, pačiam ūkininkui nesunku nustatyti ir šalinti mastito priežastis. (www.pienoukis.lt)

Stresas dėl grupių perkrovimo. Kaip jo išvengti?

Jungtinėse Amerikos Valstijose daugelyje pieno ūkių yra stengiamasi išvengti grupių perkrovimo. Esant dideliame galvijų tankumui fermoje, nedominuojančios karvės gali pradėti elgtis neįprastai: mažiau laiko gulėti, daugiau ėsti. Karvių elgesio pokyčiai rodo, kad jos gali patirti stresą, o tai, žinoma, gali paveikti jų produktyvumą ir sveikatą.

Esant grupių perkrovimui, karvės ima konkuruoti dėl pašarų, vandens ir gulėjimo vietos. Konkurencija vyksta ir melžimo aikštelėje, ir prie nagų vonelės. Ir taip kasdien. Stresas tampa ilgalaikė jų būsena. Stresas tęsiasi, kol nesu-

mažėja konkurencija arba nepasikeičia gyvulio hierarchija bandoje. Galime pastebėti nedominuojančios karvės elgesio pokyčius, tačiau tai ne visada paveikia jos pagaminamo pieno kiekį ir sveikatą. Ar mums reikia dėl to susirūpinti,

jeigu karvės primilžis nepakinta? Taip.

Stresas, kilęs dėl grupių perkrovimo, mažina karvės biologinius rezervus. Tai reiškia, kad mažėja karvės atsparumas ligoms ir kitoms stresinėms situacijoms. Pasireiškus keliems stresiniams veiksniams (padidintas tankumas, šilumos stresas ir pan.), karvės gali būti sunku apsėklinti.

Yra atliekama nemažai tyrimų, norint įrodyti, kad grupių perkrovimo veiksnys yra labai svarbus

bandai valdyti, taip pat ieškoma būdų, kaip sumažinti ir valdyti patiriamą karvių stresą.

Specialistai pataria, kaip galima būtų sušvelninti karvių stresą:

- * iš bandos pašalinti agresyvias neproduktyvias karves;
- * atskirti pirmavėres nuo daugiau veršingumų turėjusių karvių;
- * labai nedrąšias karves perkelti į pirmavėrių karvių gardą;
- * sumažinti išorinius stresą karvėms sukeliančius veiksnius. (www.pienoukis.lt)

Skelbimai

Parduoda Technika

Sėjamąją SZ-3,6 (rusiška, veikianti). Tel. 8~698 81827.

Traktorius: BELARUS-1025 (2005 m., 105 AG, su frontiniu krautuvu), MASSEY FERGUSON-1260 (2003 m., 38 AG), frontalinį krautuvą, 6 tonų priekabą, kultivatorius (2,1 m ir 3,2 m), šieno ritinių reples, šieną (ritiniuose). Tel. 8~698 21678.

Ruloninį presą CLAAS 46. Kaina pagal susitarimą. Tel. 8~670 90675.

Motobloką (su priekaba ir žemės ūkio padargais). Tel. 8~614 83504.

Kultivatorių (4 m, kaina 250 Eur), žolių sėklas (dobilų — kaina 2,5 Eur/kg, motiejukų — 1,5 Eur/kg). Tel. 8~621 82794.

Gerą traktorių MTZ-10.25.3 (2006 m.), T-40 AM dalimis. Tel. 8~610 75456.

Labai gerą traktorių T-40 AM. Tel. 8~698 84827.

Padargus prie traktoriaus T-25 (kultivatorius, 2 korpusų plūgus, gervę, dėžę, kabinamą prie traktoriaus), T-25 kuro aparatūrą, cilindrus, traukę. Tel. 8~622 13450.

Traktorių MTZ-82, sėjamąją (diskinė, rusų gamybos), trijų korpusų plūgus, naujus bičių avilius. Tel. 8~615 67893.

Autokaro keltuvą (perdarytas prie traktoriaus, kelia iki 4 m aukščio), karvių girdyklas (rusiškos), šiaudus (ritiniuose). Tel. 8~615 29124.

Gyvulius

Dvi jaunas ožkas. Tel. 8~601 18229.

Jaunas avelės ir avis su ėriukais. Tel. 8~610 70078.

24 melžiamas karves iš kontroliuojamos bandos, turinčios didelį produktyvumą (Kelmės r.). Tel. 8~650 43847.

Kitas prekes

Miežius, vasarinius kviečius, žieminius kvietrugius, šieną (ritiniuose ir spuduluose), lauko akmenis. Tel. 8~612 69104.

Daugiamečių žolių sėklas: dobilus, motiejukus, svidrę, eraičiną, žolių mišinį pievoms ir ganykloms, žaliajai trąšai, vejoms. Atveža. Tel. 8~600 25710.

Išvalytus ir sutaruotus vasarinius kviečius, kvietrugius, miežius, avižas ir daugiamečes žoles. Kreiptis: Šiauduva, Šilalės rajone, tel. 8~687 68040.

Perka Technika

Traktorių T-40 arba T-25 (gali būti su defektu, moka iki 1500 Eur). Tel. 8~687 36892.

Pieno gamintojų dėmesiui!

Parduodami naudoti pieno šaldytuvai (2000, 3200, 3600 litrų talpos).

Dėl išsamesnės informacijos kreiptis telefonu 8~687 78886.

30-ojo gimtadienio proga:

Vaidą Poškienę (kovo 27 d.) — produktų vystymo technologę;

Donatą Balčių (kovo 1 d.) — katilinės operatorių;

Vaidą Rautkienę (kovo 4 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

35-ojo gimtadienio proga:

Rimantą Dičių (kovo 16 d.) — vairuotoją ekspeditorių;

Rimą Navakauskienę (kovo 21 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);

Stasę Galinienę (kovo 1 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);

Asiją Krinickienę (kovo 19 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

40-ojo gimtadienio proga:

Aušrą Beniušienę (kovo 25 d.) — operatorę;

Gintarą Šiaulį (kovo 31 d.) — aparatininką;

Marytę Milašienę (kovo 6 d.) — pardavimų analitikę;

Vidmantą Darbutą (kovo 7 d.) — vairuotoją ekspeditorių;

Eugenijų Prodan (kovo 14 d.) — vairuotoją vadybininką;

Aušrą Bartkuvienę (kovo 1 d.) — gamybos darbininkę.

45-ojo gimtadienio proga:

Aksaną Balčiuvienę (kovo 10 d.) — buhalterę;

Jūratę Liaudanskytę (kovo 1 d.) — operatorę;

Daivą Vilienę (kovo 15 d.) — pieno surinkėją.

50-ojo gimtadienio proga:

Inesą Veikalienę (kovo 3 d.) — pieno surinkėją;

Adele Antanavičienę (kovo 20 d.) — pieno surinkėją;

Dalią Bagočienę (kovo 2 d.) — patalpų ir aplinkos prižiūrėtoją pagalbinę darbininkę;

Jelizavetą Lev (kovo 10 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);

Eleną Pranyavichienę (kovo 13 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);

Liną Kazlauskienę (kovo 3 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

55-ojo gimtadienio proga:

Edvardą Viliušį (kovo 23 d.) — apsaugos darbuotoją;

Rimantą Liebų (kovo 6 d.) — vairuotoją ekspeditorių;

Danutę Jokubauskienę (kovo 7 d.) — žaliavos pirkimo vadybininkę;

Vytautą Bočkų (kovo 30 d.) — šaltkalvį (ABF „Šilutės Rambynas“);

Vaclovą Tamašauską (kovo 21 d.) — vairuotoją tiekėją (ABF „Šilutės Rambynas“).

60-ojo gimtadienio proga:

Albiną Gricienę (kovo 19 d.) — pieno surinkėją;

Albertą Simaitį (kovo 5 d.) — šaltkalvį remontininką (ABF „Šilutės Rambynas“).

65-ojo gimtadienio proga:

Birutę Stasionienę (kovo 9 d.) — operatorę (ABF „Šilutės Rambynas“);

Onutę Jančiukaitę (kovo 9 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

35 metų darbo sukakties proga:

Liubov Medveckaja (dirba nuo 1981-03-16) — apskaitininkę.

20 metų darbo sukakties proga:

Andrių Vaičekauskį (dirba nuo 1996-03-16) — pieno surinkėją;

Augustą Rimkų (dirba nuo 1996-03-16) — pieno privežėją;

Liudmilą Rimkienę (dirba nuo 1996-03-16) — pieno surinkėją.

15 metų darbo sukakties proga:

Rimantą Liebų (dirba nuo 2001-03-06) — vairuotoją ekspeditorių;

Vidą Žymančiūtę (dirba nuo 2001-03-22) — parduotuvės vedėją (UAB „Čia Market“);

Viliją Petrošienę (dirba nuo 2001-03-12) — kokybės vadovę.

10 metų darbo sukakties proga:

Nijolę Trumpickienę (dirba nuo 2006-03-23) — gamybos darbininkę;

Nijolę Andruškienę (dirba nuo 2006-03-21) — virtuvės darbuotoją;

Dalią Bieliajėvienę (dirba nuo 2006-03-21) — gamybos darbininkę;

Rimutę Rutienę (dirba nuo 2006-03-15) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

Sausainiai su DŽIUGAS® sūriu
ir šokolado gabaliukais

Jums reikės:
125 ml aliejaus · 1 valg. š. medaus
1 kiaušinio · 1 kiaušinio trynio
180 g miltų · žiupsnelis druskos
1 arb. š. kepimo miltelių
1 1/2 valg. š. kukurūzų krakmolo
100 g tarkuoto kietojo sūrio DŽIUGAS®
60 g juodojo šokolado.

Įkaitinkite orkaitę iki 180 laipsnių. Dubenyje išsukite aliejų su medumi, kiaušiniu, tryniu. Suberkite miltus, druską, kepimo miltelius, krakmolą, maišykite kol, gausite tešlą. Suberkite sūrį. Šokoladą sukapokite mažais gabalėliais ir išminkykite kartu su tešla. Atgnybkite tešlos, suvoliokite 3-4 cm diametro kamuoliukus, dėkite į skardą palikdami 3-4 cm tarpus. Šaldykite šaldytuve 30 minučių. Po to kepkite orkaitėje 22-24 minutes. Ataušinkite ant grotelių.

ANNO 1950

PREMIUM

DIONE

DAIRY ICE CREAM

Graikų mitologijoje **DIONE** – deivė, kurios užburiančiam grožiui, kerinčiam žavesiui negalėjo atsisirti net Dievai. Būtent ji įkvėpė mus, ieškant tobulų skonių kompozicijų, sukurti itin aukštos kokybės ledus, kurie žadintų malonius ir nepamirštamus prisiminimus. **DIONE** – tai skonis, kurį turi pajusti.

Pagaminta Lietuvoje, kur:

GAIVUS ORAS

ŠVIEŽIOS UOGOS

NATŪRALI GAMTA

SKAIDRUS VANDUO

DIONE ledai gaminami iš „laimingų karvių“, nevaržomai besiganančių ganyklose ir rupšnojantių šviežią žolę, natūralaus pieno ir šviežios grietinės.

Belgiško šokolado tiekėjas turi nuosavas kakavos medžių plantacijas ir atranka tik aukščiausios kokybės kakavos pupeles belgiškam šokoladui gaminti.

DIONE ledai gaminami tik iš aukščiausios kokybės ir kruopščiai atrinktų ingredientų, gautų tiesiogiai iš patikimų, sertifikuotų šaltinių.

Nėra konservantų
Nėra antioksidantų
Nėra augalinių riebalų
Nėra saldiklių
Nėra regeneruoto pieno

Pagaminta Lietuvoje, pripažinta pasaulyje!

Leidžia: Lietuvos pieno ūkių asociacija.
Luokės g. 73, LT-87140 Telšiai, Lietuva.
Tel.: +370-444-22391, faksas +370-444-69210.
El.paštas: LPUA.info@gmail.com www.lpuia.info

Redakcinė kolegija:
Rigilda Baniienė;
Irena Baltrušaitienė; Jolanta Bitinienė;
Mindaugas Čėjauskas.

Spausdino Šiaulių „Titnago“ spaustuvė.
2 sp. l. Leidžiamas
nuo 1995-09-23, kartą per mėnesį.
Tiražas 3000 egz.

Dar daugiau naujienų
ir elektroninė parduotuvė
www.dziugashouse.lt

Rašykite! Skambinkite!

Norintys pirkti ar parduoti galvijus, žemės ūkio techniką,
kitas su ūkininkavimu susijusias prekas, **ISSN 1648-777X**
galite kreiptis tel. +370 444 22391,
el. paštu: lpua.info@gmail.com

www.lpuia.info

9 771648 777005